
[2018-31 i 42-RE](#)

CAUSA 2018-31 i 42-RE

(Roquet Arboix i d'altres i Lladonosa Fransi c/ Principat d'Andorra)

Números de registre: 296-2018 i 361-2018. Recursos d'empara

Sentència del 19 de desembre del 2018

BOPA núm. 2, del 9 de gener del 2019

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 5 de juliol del 2018, per la representació processal de les Sres. Irene Roquet Arboix, Maria Isabel Santos Castro, Diba Daemi Moslemi, Ana Mendia Bravo, Laia Micas Betriu, Sabrina Cerveró Sánchez, Núria Salord Llabrés, Maria Teresa Fernández Solà, Marta Jimenez Pascuet, Priya Gurmukhani, Dagmar Barti, Natalia da Conceição Gomes Barreira Costa i Maria del Mar Llobet Garcia i dels Srs. Moises Jaen Dupont, Daniel Pérez Pérez i Enrique Sanz Guillen, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 19 de febrer del 2018 i contra l'aute del 7 de maig del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia per una presumpta vulneració dels seus drets d'accés a la jurisdicció i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, ja que no havien pogut gaudir de cap mena de participació en aquell procediment judicial, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que els permeti participar en el procediment i, en el fons, sol·liciten el reconeixement i la reparació de la vulneració davant aquest Tribunal. Així mateix demanen la suspensió de l'execució de la sentència anul·lada, la qual podria efectuar-se amb anterioritat a la resolució d'aquesta empara (causa 2018-31-RE);

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 12 de setembre del 2018, per la representació processal de la Sra. Irene Lladonosa Fransi, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra les resolucions que s'acaben d'esmentar en el paràgraf anterior, per una presumpta vulneració dels seus drets d'accés a la jurisdicció i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, ja que no va poder gaudir de cap mena de participació en aquell procediment judicial, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que li permeti participar en el procediment i, en el fons, sol·licita el reconeixement i la reparació de la vulneració davant aquest Tribunal. Així mateix demana la suspensió de l'execució de la sentència esmentada i que s'acordi annexar aquesta petició a la petició formulada pels seus companys, el 5 de juliol proppassat (causa 2018-42-RE);

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 27 de juliol del 2018, presentat en el marc de la causa 2018-31-RE;

Vist l'aute del Tribunal Constitucional del 7 de setembre del 2018 que va admetre a tràmit la causa 2018-31-RE amb efectes suspensius;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 25 de setembre del 2018, pel Govern;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 25 de setembre del 2018, per la representació processal del Sr. Florin Blaj;

Vist que la part recurrent en la causa 2018-31-RE va deixar passar el termini atorgat sense presentar al·legacions;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 8 d'octubre del 2018, presentat en el marc de la causa 2018-42-RE;

Vist l'aute del Tribunal Constitucional del 12 d'octubre del 2018, que va acumular les causes 2018-31-RE i 2018-42-RE en una de sola, i que va admetre a tràmit la causa 2018-42-RE, amb efectes suspensius;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 24 d'octubre del 2018, per la representació processal de la recurrent;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 25 d'octubre del 2018, pel Govern;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 2 de novembre del 2018, per la representació processal del Sr. Florin Blaj;

Vistes les conclusions formulades dintre de termini per les parts i pel Ministeri Fiscal en ambdues causes;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Josep-D. Guàrdia Canela;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El Govern va publicar un edicte del 15 d'abril del 2016 de convocatòria de diverses places vacants del Cos Especial d'Ensenyament del Ministeri d'Educació i Ensenyament Superior.

1.2. El Sr. Florin Blaj va presentar la seva candidatura, va realitzar la prova professional escrita corresponent però va quedar eliminat en la primera fase.

1.3. Després de sol·licitar la revisió del seu examen i d'esgotar la via administrativa, el candidat esmentat va presentar una demanda jurisdiccional davant la Batllia i, el 31 de maig del 2017, la Secció Administrativa de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava aquesta demanda.

1.4. La representació processal del Sr. Florin Blaj va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta sentència i, el 19 de febrer del 2018, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en què acordava estimar aquest recurs, així com la demanda de l'agent, revocava la sentència de la primera instància i anul·lava les resolucions de l'Administració amb retroacció del procediment administratiu al moment anterior a la convocatòria de la prova professional, en els termes previstos en el seu fonament jurídic cinquè.

1.5. El Govern va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra aquesta sentència en què al·legava no només que la Sala Administrativa havia vulnerat el seu dret a una decisió fonamentada en Dret, sinó que també havia vulnerat els drets d'accés a la justícia i a la defensa dels altres candidats que havien entrat a formar part de l'Administració a través de la prova professional anul·lada.

1.6. El 7 de maig del 2018, la Sala Administrativa va dictar un aute mitjançant el qual desestimava aquest incident de nul·litat d'actuacions.

1.7. El 29 de maig del 2018, el Govern d'Andorra va interposar un recurs d'empara contra les resolucions ressenyades de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució. Aquest recurs d'empara va ser inadmès a tràmit pel Tribunal Constitucional, el 7 de setembre del 2018.

1.8. El 5 de juliol del 2018, la representació processal dels recurrents de la causa 2018-31-RE i, el 12 de setembre del 2018, la representació processal de la recurrent de la causa 2018-42-RE van presentar els recursos d'empara ressenyats en l'encapçalament per una presumpta vulneració dels seus drets d'accés a la jurisdicció i a la defensa, ja que no havien pogut gaudir de cap mena de participació en el procediment judicial.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica dels recurrents

- Els recurrents manifesten que la decisió d'anul·lació del concurs públic mitjançant el qual van entrar a formar part de l'Administració és una decisió que té una afectació evident i directa en els seus interessos i en la seva situació professional, ja que hauran de sotmetre's novament a una altra prova per mantenir la plaça que ja estan ocupant.

- D'acord amb l'article 24.1 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal es considerarà part demandada no solament l'Administració autora de l'acte impugnat, sinó també qualsevulla persona física o jurídica, pública o privada, en favor de la qual l'acte impugnat origini drets. Per tant, la batalla que va admetre a tràmit la demanda hagués hagut de convocar els altres candidats per tal que aquests tinguessin l'oportunitat de participar en el procediment.

- Els recurrents coneixen la resposta de la Sala Administrativa donada a l'incident de nul·litat d'actuacions del Govern en relació amb la vulneració dels seus drets a l'accés a la justícia i a la defensa, que són els següents: la interposició de la demanda va ser publicada al BOPA, no es coneixia la identitat dels altres candidats, el Govern no està legitimat per al·legar la hipotètica vulneració de drets de tercers i el Govern coneixia aquestes identitats i no va comunicar, en cap moment, als interessats la interposició de la demanda, ni va portar al coneixement de la Batllia aquestes identitats.

- Pel que fa a la publicació de la interposició de la demanda al BOPA, consideren que aquesta fórmula està reservada als casos en què la Batllia o les parts no tenen clar o no saben directament les persones que poden tenir un interès directe i legítim en l'objecte del judici. Nogensmenys, cal recordar que aquesta mena de notificació ha estat examinada pel Tribunal Constitucional (veg. per ex. la sentència del 14 de juliol del 2009, recaiguda en la causa 2009-4-RE), el qual va concloure que els òrgans judicials havien de tenir una actitud proactiva en la recerca dels demandats, limitant la notificació per edicte en darrer lloc. En aquest cas, no era complicat presumir les persones que es podrien veure afectades per la demanda i amb un simple requeriment al Govern, els tribunals haguessin pogut tenir coneixement de les dades d'aquestes persones.

Precisen que no tenen la qualitat d'adherents, sinó que tenen clarament la qualitat de part defenent, d'acord amb l'article 24 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, per tant, la protecció dels seus drets fonamentals exigia la seva notificació personal i directa.

- Pel que fa al desconeixement de les identitats dels interessats, reiteren que aquest fet no pot derivar en un obstacle que vulneri els drets esmentats dels recurrents quan la solució estava fàcilment a l'abast de l'Administració de Justícia.

- Pel que fa a l'argument d'acord amb el qual el Govern no està legitimat per al·legar la vulneració de drets de tercers, els recurrents destaquen que no es tracta d'una vulneració hipotètica, sinó d'una vulneració material evident, que podria ser aixecada d'ofici i sense necessitat que la denunciés ningú. Afegeix que també s'han infringit les normes processals substantives, indisponibles i d'obligat compliment per part dels tribunals, els quals haguessin hagut d'esmenar aquesta infracció.

- Pel que fa al retret de la Sala Administrativa en relació amb el fet que el Govern va participar en la vulneració dels drets dels recurrents, aquesta part no ho nega, però insisteix en què correspon als tribunals esmenar les infraccions processals a comptar del moment en què es té coneixement de la vulneració de drets fonamentals.

- De tot això que s'acaba d'exposar, els recurrents consideren que eren part en el procediment *a quo* i que continuen ostentant aquesta condició en empara, no obstant això, no han pogut exercir aquesta condició per l'anormal funcionament de l'Administració de Justícia.

- Destaquen que si haguessin pogut participar en el procediment, la decisió del Tribunal Superior de Justícia hagués pogut modificar l'abast de la retroacció, limitar-la a la prova impugnada pel demandant inicial, precisar les persones que haurien de presentar-se novament a l'examen, etc.

- Per acabar, demanen al Tribunal Constitucional que els permeti participar en el procediment i, en el fons, sol·liciten el reconeixement i la reparació de la vulneració davant aquest Tribunal. Així mateix demanen la suspensió de l'execució de la sentència anul·lada, la qual podria efectuar-se amb anterioritat a la resolució d'aquesta empara.

2.2. Argumentació del Ministeri Fiscal

- El Ministeri Fiscal considera que els recurrents pretenen que el Tribunal Constitucional revisi la interpretació i l'aplicació del dret ordinari efectuada per la Sala Administrativa, insistint en què havien de ser considerats com a part defenent en el plet administratiu i citats com a tal.
- Ara bé, l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions plantejat pel Govern exposa de manera detallada i a bastament motivada les raons per les quals no són considerats com a part, sinó només com a adherents en el plet administratiu que oposava el demandant al Govern, així com els motius i l'argumentació, tant fàctica com jurídica, pels quals no s'ha procedit a citar-los com a tal, destacant que les especificitats pròpies del procediment administratiu ja vetllen per la protecció efectiva dels drets denunciats mitjançant les previsions dels articles 43, 25 i concordants de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, que permeten que tota persona que pugui tenir un interès directe i legítim en el procés en pugui tenir coneixement i intervenir-hi amb independència de la fase en què es trobi.
- Així mateix, manifesta que els òrgans jurisdiccionals han utilitzat tots els mitjans de què disposaven per garantir els drets dels recurrents, d'acord amb la jurisprudència constitucional (veg. la sentència del 14 de juliol del 2009, recaiguda en la causa 2009-4-RE), la qual precisa que no es pot exigir als tribunals un zel desproporcionat en relació amb els mitjans dels què disposen, ni se'ls pot exigir actuacions que puguin posar en perill la necessària celeritat dels processos o dels drets de les altres parts implicades.
- Per aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que declari la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara per la manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions, d'acord amb les disposicions de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

2.3. Argumentació jurídica del Govern

- El Govern esmenta que va presentar un recurs d'empara (causa 2018-28-RE) contra la sentència dictada per la Sala Administrativa per tal com considerava, entre altres punts, que s'havia produït una vulneració del dret a la defensa dels candidats que van fer el procés de selecció objecte de litigi.
- Considera que abans d'anul·lar el procediment de selecció, la Sala Administrativa hagués hagut de verificar que les persones afectades havien estat advertides de l'existència del litigi. Si bé és cert que en la fase administrativa el Govern tampoc va efectuar aquesta comunicació per tal com defensava la legalitat del procediment realitzat, la Batllia, en fase contenciosa, es va limitar a donar compliment a la publicació edictal, prevista a l'article 43 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal.
- Atès que la Batllia va declarar que el procediment de selecció havia respectat la legalitat, el dret a la defensa dels altres candidats no es va veure compromès i res permetia intuir que els llocs de treball d'aquestes persones estiguessin en perill.
- Afegeix que la informació en relació amb les persones afectades estava en mans de la Sala Administrativa, la qual no podia ignorar la jurisprudència constitucional sobre el deure especial de diligència dels poders públics en la notificació a les persones de qualsevol afectació dels seus drets (veg. la sentència del 15 de març del 2004, recaiguda en la causa 2003-15-RE). Aquesta mancança de notificació hagués hagut de ser esmenada d'ofici per la Sala Administrativa per tal que els interessats tinguessin la possibilitat de manifestar-se sobre la impugnació del procediment de

selecció, defensar les seves places guanyades i obtenir d'aquesta manera un pronunciament certament diferent.

- D'aquesta situació se'n deriva la vulneració dels drets a la jurisdicció, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a la defensa dels recurrents i demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li la sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia i que es retregui el procediment amb la finalitat que els recurrents puguin intervenir en el procés.

2.4. Argumentació jurídica de la representació processal del Sr. Florin Blaj

- De manera prèvia aquesta part considera que, abans de presentar un recurs d'empara, els recurrents haguessin hagut de formular un incident de nul·litat d'actuacions davant la Sala Administrativa, donant-li així l'oportunitat de pronunciar-se sobre la vulneració al·legada. Els recurrents mateixos reconeixen aquesta mancança i s'han volgut aprofitar de les actuacions seguides pel Govern. I segons el seu parer, caldrà prestar atenció a la demanda concreta efectuada que no és altra que la vulneració del seu dret d'accés a la jurisdicció, ja que no demanen l'anul·lació de la sentència de la Sala Administrativa, ni la retroacció de les actuacions per participar en el procediment, sinó que demanen l'adhesió a un recurs d'empara interposat pel Govern, el qual ha estat inadmès a tràmit, perquè la sentència impugnada està fonamentada en Dret.

- En el fons l'única al·legació adduïda rau en la manca de notificació de la pendència de la causa.

- De manera subsidiària, cas que aquest Tribunal retrotragués la causa, precisa que s'haurà de permetre la participació al litigi no només als candidats que van obtenir la plaça, sinó també a aquells que van participar al concurs.

- No obstant això, aquesta part considera que l'al·legació esmentada no pot prosperar, ja que els recurrents reclamen un dret que certament no haguessin executat, perquè els mitjans de comunicació es van fer ressò de la sentència de la Sala Administrativa a mitjans del mes de març, la qual fins i tot va fer objecte d'una demanda d'informació al Consell General, tanmateix, els recurrents abans d'actuar en defensa dels seus drets van preferir esperar la resolució de l'incident de nul·litat d'actuacions presentat pel Govern. El fet que els recurrents pretenguin ser part una vegada s'ha acabat el judici, tot i haver-ho pogut ser abans, constitueix una petició abusiva.

- Així mateix, al·lega que el litigi tractava de la legalitat objectiva d'un procediment de selecció, legalitat defensada pel Govern i, per tant, la manca de citació dels altres concursants era innòcua, perquè no poden fer valer un dret subjectiu superior a la legalitat objectiva.

- De fet, destaca que la Sala Administrativa coneixia perfectament l'abast de la seva decisió i les conseqüències que se'n derivaven, però les al·legacions dels recurrents no haguessin permès modificar la il·legalitat del procediment. Les conseqüències de l'anul·lació del procediment esmentat només poden ser imputables al Govern, el qual haurà de respondre en responsabilitat si procedeix.

- Per acabar, demana que es desestimïn els recursos d'empara i que es condemni en costes el Govern i els recurrents, atès que aquesta part s'ha vist perjudicada econòmicament i moralment per aquests recursos derivats d'una mala actuació del Govern, així com una declaració de la responsabilitat del Govern i de la dels recurrents, els quals haguessin pogut intervenir amb anterioritat.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. Tal i com ja es va expressar en l'aute d'aquest Tribunal Constitucional del 7 de setembre del 2018, en la causa 2018-31-RE, mitjançant el qual s'admetia a tràmit, amb efectes suspensius, el recurs d'empara corresponent, l'escrit que va iniciar i va donar lloc a la primera d'aquestes dues causes acumulades, presentava unes característiques singulars. I la mateixa qualificació es pot atorgar a l'escrit inicial de la segona causa –registrat al Tribunal Constitucional el 12 de setembre del 2018- pràcticament idèntic quant al seu contingut.

Tot i que ambdós recursos, en els respectius apartats III i sota el títol de "*Lesió constitucional*" manifesten que volen actuar contra la que consideren conculcació dels seus drets constitucionals, el cert és que l'expressió concreta de la seva voluntat era que es tingués als recurrents "*com a part demandada*" en les actuacions. D'altra banda, els recurrents no van tramitar l'incident de nul·litat d'actuacions que exigeix l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials, amb caràcter general i específicament –apartat 3- "*quan el subjecte del dret pretesament lesionat no ha estat part en el procés ordinari*".

Malgrat allò que s'acaba d'exposar, una interpretació d'aquest Tribunal, de caràcter antiformalista que porta a valorar la profunda intenció de les parts, més enllà de les paraules utilitzades i de les actuacions dutes a terme, va determinar que els recursos fossin admesos a tràmit per si, en el decurs del procediment, s'adduïen raons que possibilitessin la seva estimació.

Val a dir finalment, pel que fa a aquestes consideracions d'ordre preliminar, que en l'entretant, aquest Tribunal Constitucional va inadmetre a tràmit, mitjançant l'aute del 7 de setembre del 2018, recaigut en la causa 2018-28-RE, el recurs del Govern sobre aquesta mateixa qüestió des de la seva perspectiva específica.

3.2. En el decurs dels tràmits procedimentals d'aquests recursos d'empara acumulats, no s'han aportat ni fets nous ni nous arguments jurídics. En efecte, l'escrit de conclusions de la part recurrent, referent a la causa 2018-31-RE, reitera l'argumentació continguda al seu escrit inicial, s'adhereix a l'escrit formulat pel Govern i se centra en rebatre les conclusions presentades per la part recorreguda o demandada en el procediment d'empara. En cap cas motiva ni justifica el fet que el seu escrit inicial no manifestés clarament que interposava un recurs d'empara, sinó que es presentava com a part demandada en el marc de la causa instada pel Govern. No dona una argumentació o explicació plausible dels motius pels quals no va presentar l'incident de nul·litat d'actuacions, ni quan van tenir coneixement de la sentència de la Sala Administrativa, ni amb posterioritat, però dins del temps establert per la Llei. I, tampoc argumenta sobre la possibilitat d'utilitzar en benefici propi, en aquesta seu constitucional, les actuacions dutes a terme pel Govern en la fase de jurisdicció ordinària. D'altra banda, l'escrit presentat en el marc de la causa 2018-42-RE es limita a remetre's a l'escrit formulat per la resta de recurrents, que ha estat objecte de consideració en aquest mateix fonament jurídic.

3.3. El Govern, en els seus dos escrits d'al·legacions (del 25 de setembre i del 25 d'octubre del 2018) i en els de conclusions (del 8 d'octubre i del 16 de novembre del 2018), entra en el fons de l'assumpte però no efectua cap al·legació -estrictament no li corresponia, però hi havia la possibilitat de fer-ho- sobre la procedència de l'empara demandada pels recurrents. I deixa de costat que el recurs d'empara presentat per ell sobre els mateixos fets (causa 2018-28-RE) va ser inadmès a tràmit per l'aute d'aquest Tribunal del 7 de setembre del 2018, abans esmentat.

Cal tenir present que aquest Tribunal Constitucional, en inadmetre a tràmit el recurs del Govern i en admetre els dels eventuals perjudicats per la decisió ferma de la jurisdicció ordinària, en una mateixa sessió, va deixar la porta oberta a la consideració de si s'havia produït una vulneració dels drets fonamentals d'aquests –i singularment del dret a la jurisdicció. Aquesta possibilitat, expressada al fonament jurídic 2.4 de l'acte d'admissió a tràmit del 7 de setembre del 2018 dictat en aquesta causa, exigia que s'acredités complidament la correcció procedimental de les actuacions dutes a terme per part dels agents en aquesta causa, tant pel que fa a la formal interposició del recurs d'empara, com per allò que es refereix al procediment previ al recurs i als terminis de les actuacions corresponents. I no s'ha acreditat aquesta exigència, motiu pel qual el recurs d'empara, en aquest tràmit, s'ha de desestimar.

3.4. Per consegüent, no resulta necessari examinar concretament les manifestacions contingudes en els escrits de conclusions del Ministeri Fiscal (del 8 d'octubre i del 19 de novembre) ni en els escrits d'al·legacions (del 25 de setembre i del 2 de novembre) i de conclusions (del 15 d'octubre i del 15 de novembre) de la part adversa i demandant inicial en el procediment *a quo*. En elles es posa un èmfasi especial en el fet que els recurrents no van presentar el preceptiu incident de nul·litat d'actuacions ni han vist vulnerat el seu dret d'accés a la jurisdicció.

Aquesta darrera part també demana la condemna del Govern i dels recurrents al pagament de les costes judicials en seu constitucional, així com –amb caràcter subsidiari pel cas d'estimació del recurs- la declaració de responsabilitat de l'Administració, de l'Administració de Justícia i dels recurrents.

Cap de les dues sol·licituds pot ser atesa. Quant a la declaració de responsabilitat, perquè només es demana pel supòsit d'estimació del recurs, fet que no es produeix en aquest cas. I quant a les costes, perquè, malgrat el tenor literal de l'article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, aquest Tribunal ja ha considerat en alguna altra ocasió (veg. causes 1996-5-RE i 2017-50-RE) que no és un precepte d'aplicació inexorable, sinó que pot tenir alguna excepció fonamentada. En el cas que ens ocupa, aquesta sentència suposa una desestimació del recurs d'empara per manca de pressupòsits processals més que per raó del fons de l'assumpte. I, per consegüent, pot assimilar-se a una inadmissió del recurs d'empara en la instància, tot i que declarada *ex post*, que en ella mateixa no comporta la imposició de costes.

DECISIÓ:

En atenció a tot això que s'ha exposat, el Tribunal Constitucional, per l'autoritat que li confereix la Constitució del Principat d'Andorra,

HA DECIDIT:

1. Desestimar el recurs d'empara acumulat 2018-31 i 42-RE presentat per la representació processal de les Sres. Irene Roquet Arboix, Maria Isabel Santos Castro, Diba Daemi Moslemi, Ana Mendia Bravo, Laia Micas Betriu, Sabrina Cerveró Sánchez, Núria Salord Llabrés, Maria Teresa Fernández Solà, Marta Jimenez Pascuet, Priya Gurmukhani, Dagmar Barti, Natalia da Conceição Gomes Barreira Costa, Maria del Mar Llobet Garcia i Irene Lladonosa Fransi, i dels Srs. Moises Jaen Dupont, Daniel Pérez Pérez i Enrique Sanz Guillen.

2. Declarar que no hi ha motius per a una expressa imposició de costes als recurrents, ni per estimar la responsabilitat de l'Administració, ni la de l'Administració de Justícia, ni la dels recurrents.

3. Publicar aquesta sentència, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

I així, per aquesta sentència nostra, que ha de ser notificada a la representació processal de les Sres. Irene Roquet Arboix, Maria Isabel Santos Castro, Diba Daemi Moslemi, Ana Mendia Bravo, Laia Micas Betriu, Sabrina Cerveró Sánchez, Núria Salord Llabrés, Maria Teresa Fernández Solà, Marta Jimenez Pascuet, Priya Gurmukhani, Dagmar Barti, Natalia da Conceição Gomes Barreira Costa, Maria del Mar Llobet Garcia i Irene Lladonosa Fransi, i dels Srs. Moises Jaen Dupont, Daniel Pérez Pérez i Enrique Sanz Guillen, a la representació processal del Sr. Florin Blaj, al Govern, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, el 19 de desembre del 2018.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela
Vicepresident

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada